

בעניין: קובלנה נגד הרופא הווטרינר ד"ר דניאל ממוט

צו לפי סעיף 19 לחוק הרופאים הווטרינריים, תשנ"א – 1991

ביום 27.4.11 הוגשה נגד הרופא הווטרינר ד"ר דניאל ממוט (להלן הנקבל), בעל רישיון לעיסוק ברפואה ווטרינרית מס' 2026 משנת 2001, קובלנה לפי סעיף 19 לחוק הרופאים הווטרינריים, תשנ"א – 1991 (להלן החוק), המייחסת לו התנהגות בדרך שאיננה הולמת את מקצועו וכן חוסר יכולת או רשלנות חמורה במילוי תפקידו, לפי סעיפים 19(א)(1) ו-19(א)(3) לחוק.

תמצית עובדתית:

1. בתקופה הרלבנטית לקובלנה, ביצע הנקבל ניתוחים בבעלי חיים למטרת עיקור וסירוס, כפי שיפורט להלן על פי הנטען בקובלנה:

(א) עיקור הכלבה של מר [REDACTED]: ביום 18.07.2008, התקבלה הכלבה במרפאה הווטרינרית של ד"ר [REDACTED] כאשר היא סובלת מזיהום ונפיחות באזור הבטן לאחר שמספר ימים קודם לכן היא עברה ניתוח עיקור על ידי הנקבל. הכלבה נתפרה מחדש, כולל הטריית הפצע בהרדמה מקומית, נחבשה וקיבלה טיפול אנטיביוטי.

(ב) עיקור כלבה של גב' [REDACTED]: ביום 22.07.2008, התקבלה הכלבה במרפאה של ד"ר [REDACTED] לאחר שהתגלו אצלה סימני היריון. הכלבה עברה בדיקת אולטרה – סאונד אשר גילתה כי היא נמצאת בהיריון מתקדם עם מספר גורים בגיל של 45 – 50 ימים. הכלבה, על פי הנטען בקובלנה עברה, ניתוח עיקור על ידי הנקבל והרתה לאחר ניתוח זה.

(ג) עיקור כלבה של מר [REDACTED]: ביום 28.10.2008, הגיעה הכלבה של מר [REDACTED] למרפאה של ד"ר [REDACTED] על פי הנטען בקובלנה, הכלבה הגיעה למרפאה לעיקור לאחר שעברה עיקור אצל הנקבל, כחצי שנה קודם לכן. כחודשיים אחרי הניתוח ע"י הנקבל, הכלבה המליטה 12 גורים. כאשר היא הגיעה לעיקור הנוסף, הכלבה הייתה שוב מעוברת.

(ד) עיקור כלבה של גב' [REDACTED]: על פי הנטען בקובלנה, הכלבה עברה ניתוח עיקור על ידי הנקבל בביתה של הלקוחה ביום 19.02.2010. ביום 22.02.2010 הגיעה הכלבה למרפאתו של ד"ר [REDACTED] כאשר היא במצב שכיבה על הצד (לטרלי), אפסית, זיהום באזור התפרים בבטן, שטפי דם על כל איזור הבטן ונפיחות ברגל ימין אחורית. ביום

24.02.2010 עברה הכלבה ניתוח אקספלורציה לבירור סיבת הזיהום וההפרשות. במהלך הניתוח התגלה כי ישנה דלקת בחלל הבטן ושני חתכים במעי אשר נסגרו בחזרה בתפירה ע"י הנקבל. עוד נצפו בחלל הבטן תוכן מעי והידבקויות. בנוסף לכך התגלו גם שתי שחלות אשר לא הוצאו בנייתוח העיקור שביצע הנקבל. השחלות של הכלבה הוצאו והכלבה עברה סידרה של טיפולים נוספים בניסיון לשקם אותה, אך ללא הצלחה ואושפזה עד ליום 03.03.2010. כתוצאה ממצבה הרפואי הקשה, הומלץ לבעלת הכלבה על המתת חסד, אך היא החליטה לקחת אותה לווטרינר אחר שהמליץ על אשפוז במחלקת חירום וטיפול נמרץ בבית החולים הווטרינרי בבית דגן. הכלבה הגיעה לבית החולים עם חום של 39.8 מעלות, ערנית אך שקטה, מיובשת 6%, בטן נפוחה עם הפרשה צהובה ומסריחה, ריריות חיוורות, ורגל ימנית אחורית נפוחה. בבית החולים, עברה הכלבה ארבעה ניתוחים נוספים כשלפני הניתוח הרביעי שוב הועלתה בפני בעלת הכלבה האפשרות להמתת חסד עקב מצבה הקשה של הכלבה, הסבל בו היא שרויה וסיכויי ההחלמה הנמוכים, אך היא ביקשה לנתח אותה.

על פי הנטען בקובלנה, בנייתוח שבוצע על ידי הנקבל לעיקור הכלבה, הוא חתך את המעי ותפר אותו במקום לחתוך ולהוציא את השחלות ואת הרחם.

(ה) **עיקור חתולה של מר** [שם] על פי הנטען בקובלנה, החתולה עברה ניתוח לעיקור בביתו של הלקוח על ידי הנקבל ביום 21.05.2010. על אף החובה לגלח את האזור המנותח, החתולה לא גולחה והיא נותחה בכלים שלא עברו סטריליזציה (עיקור), מבלי למדוד במדויק את מינון חומר ההרדמה, וללא כפפות.

עם סיום הניתוח, תפר הנקבל את העור והשערות יחד, ולאחר יומיים החתך נפתח. הנקבל הרדים ותפר שוב את החתך, אולם אחרי מספר ימים, ביום 27.05.2010, הפצע נפתח שוב והחתולה הופנתה על ידי ד"ר [שם] למרפאה של ד"ר [שם] ושם עברה מספר טיפולים אשר חייבו את הרדמתה ותפירתה.

(ו) **סירוס כלב של גב'** [שם] : ביום 11.03.2010, ביצע הנקבל ניתוח סירוס לכלבה של גב' [שם] (להלן: "הלקוחה"), בביתה. בתום הניתוח, הודיע הנקבל ללקוחה שייטכן והכלב ידמם מעט, על אף העובדה שכלבים אינם מדממים בדרך כלל לאחר ניתוח סירוס. לאחר שחתעורר הכלב מההרדמה, הוא דימם באופן בלתי סביר. הנקבל המליץ על מתן כדורי אנטיביוטיקה ומשככי כאבים, ומשלא הפסיק הדימום התעקש הנקבל על כך שמדובר בתופעה מקובלת. הלקוחה פנתה עם הכלב למרפאתו של ד"ר [שם], אשר

קיבל את הכלב במצב של חולשה, רירית חיוורת ודימום. בבדיקה כללית עלה שהכלב עבר ניתוח סירוס בשיטה שמתאימה לסירוס חתולים ואינה מתאימה לסירוס כלבים. הכלב עבר ניתוח ללא גילוח וחיטוי האזור המנותח. הכלב קיבל טיפול כירורגי על ידי ד"ר [REDACTED] לעצירת הדימום, אושפז להשגחה ושחרר ביום 15.03.2010.

(ז) **טיפול בכלב של מר [REDACTED], עם פצע נשיכה:** ביום 09.12.2007 הגיע הכלב למרפאה של ד"ר [REDACTED] כשהוא סובל מפצע מוגלתי ורגל נפוחה כתוצאה מנשיכה שלושה ימים קודם לכן, אשר טופלה על ידי הנקבל. הנקבל סגר את הפצע באמצעות סיכות ללא חיטוי וגילוח באופן שגרם לזיהום קשה עם הפרשה מוגלתית כתוצאה מחצטברות שערות ועשבים באזור הפצע. במעשיו האמורים לעיל, טיפל הנקבל בפצע פתוח מבלי לבצע גילוח וחיטוי של הפצע בטרם סגירתו והסתפק בסגירת הפצע על המקום והמלצה על מתן אנטיביוטיקה. כתוצאה מכך, הכלב נאלץ לעבור התערבות כירורגית של הטריית הפצע ותפירתו מחדש. (להלן – **האירועים נשוא הקובלנה**).

החוק מורה בסעיף 20 שלו, שהשר לא יוכל להפעיל נגד נקבל את הסנקציות המפורטות בסעיף 19 (א) בטרם תינתן לנקבל " הזדמנות להגיש את הגנתו בכתב ולטעון טענותיו בכתב ובעל-פה לפני ועדה שמינה השר... " (להלן **הועדה**).

ועדה כזו אכן הוקמה ושמעה את כל הנסיבות הרלוונטיות, הן מפי ב"כ הקובל והן מפי ב"כ הנקבל.

ב"כ הקובל טען בפני הוועדה, כי מדובר באירועים חמורים במיוחד. לדבריו, מאחר ומדובר בנייתוחים נפוצים אשר מבוצעים ע"י רופאים ווטרינרים במיומנות ובמינימום סיבוכים, פעל הנקבל באופן שיטתי בניגוד מוחלט לשליחות הרופא הוטרינר וגילה חוסר ידע בסיסי ברפואה וטרינרית. בתוך כך, בין היתר, ביצע הנקבל את הניתוחים מבלי שעמדו בסטנדרטים הרפואיים המינימליים, כגון: גילוח האזור המנותח, סטריליזציה של האזור המנותח, המנתח וכלי הניתוח, בין היתר, כאשר ביצע ניתוח על שולחן בסלון, מבלי למדוד את כמות חומר ההרדמה הנדרש, באמצעות כלים לא מעוקרים וללא גילוח כנדרש.

נוכח האמור, סבר ב"כ הקובל כי אמצעי המשמעת המתאים בנסיבות העניין החמורות, הינו ביטול רישיונו של הנקבל לעיסוק ברפואה וטרינרית, תוך שהוא מדגיש את החשיבות של מניעת הישנות האירועים החמורים שבהם היה מעורב הנקבל, אם ימשיך להחזיק ברישיון לעסוק בוטרינריה.

הנקבל הודה בפני הוועדה בכל המיוחס לו בקובלנה. לדבריו, הוא עשה טעויות ושילם ללקוחותיו עשרות אלפי שקלים לצורך מימון אשפוז וטיפולים עבור בעלי החיים אשר טופלו על ידו ונפגעו.

עוד טען הנקבל, כי אין לו מרפאה והוא לא עושה יותר ניתוחים וכי יהיה עליו לעבור השתלמות בכירורגיה בטרם יוכל לשוב ולנתח. לדבריו, הוא מועסק על ידי חברת תנובה בתחום הפיקוח הווטרינרי.

לעניין אמצעי המשמעת, ביקש הנקבל מהוועדה להתחשב בעובדה כי הוא מפרנס משפחה ולא להמליץ על ביטול רישיונו לעסוק ברפואה ווטרינרית, בכפוף לכך שיעבור השתלמות בכירורגיה ויעבוד בתחום עם רופא ווטרינר אחר.

עוד עמדו בפני הוועדה המסמכים הבאים:

תיק המשטרה אשר כלל את שתי החקירות שנחקר הנקבל - ביום 20.6.2010 וביום 11.7.2010, בחשד להתעללות בבעלי חיים, רשלנות רפואית ומרמה, ואת ההודעות שנמסרו במשטרה ע"י הרופא הווטרינר- ד"ר [REDACTED]; הרופאה הווטרינרית- ד"ר [REDACTED], ומר [REDACTED].

מכתבי התלונה אשר הוגשו למנהל השירותים הווטרינרים כנגד הנקבל ובהם, מכתב מיום 17.11.2008, אשר העביר הנקבל אל ד"ר [REDACTED], מנהל המחלקה הווטרינרית בעיריית באר- שבע בנושא עיקור כושל;

חוות דעת מומחה מטעם ד"ר נירית ציפורי מהשירותים הווטרינרים; תמונות ומסמכים רפואיים שונים.

מסקנות הוועדה והמלצותיה:

במסגרת מסקנותיה, התייחסה הוועדה בהרחבה הן להודעותיהם במשטרה של הרופאים הווטרינרים – ד"ר [REDACTED] וד"ר [REDACTED] והן לחקירתו של הנקבל במשטרה, מהם עלתה תמונה ברורה וקשה של רשלנות רפואית חמורה מצד הנקבל, העדר ידע מהותי ברפואה ווטרינרית וליקויים ממשיים בשיקול הדעת. לדוגמא, סירוס כלב בטכניקה של סירוס חתול, עיקור כושל וחלקי של כלבה שלא מנע התעברות והריון עד לשלב מתקדם לאחריו, העדר מרפאה עם מכשור ואמצעים מתאימים לביצוע ניתוחים (כגון: מכשיר שקילה לצורך קביעת מינון ההרדמה, בקבוק חמצן למקרה חירום ואוטוקלב לצורך סטרליזציה - הנקבל הודה במשטרה כי הוא מבצע את הליך הסטרליזציה באמצעות מים בסיר וכי הוא מנתח כלבים וחתולים בבית הלקוח (לרבות על שולחן המטבח).

הוועדה הסיקה ממכלול המסמכים שהובאו בפניה ומדברי הנקבל בדיון שהתקיים בפניה, כי הנקבל נהג לאורך זמן ברשלנות חמורה כאשר ביצע פעולות כירורגיות בבעלי חיים, בשעה שהוא חסר ידע בסיסי בתחום הרפואה הווטרינרית, ותוך גילוי חוסר יכולת מהותי במילוי תפקידו. בכך,

הפר הנקבל באופן שיטתי את שליחות הרופא הוטרנר, ותחת הקלה על סבלם וריפויים של בעלי חיים, פעל בשורה של מקרים, באופן שגרם נזקים לבעלי החיים בהם טיפל והסב להם סבל מיותר. הוועדה סברה, כי העדר הידע והיכולת של הנקבל בתחום הרפואה הוטרנרית, הנם עמוקים ויורדים לשורש העניין, באופן שאינם מאפשרים את המשך עיסוקו בתחום זה ולפיכך, המליצה לקבוע כי הנקבל פעל בדרך שאינה הולמת את מקצועו כרופא וטרנר וגילה חוסר יכולת או רשלנות חמורה במילוי תפקידיו כרופא וטרנר, כאמור בסעיפים 19(א)(1) ו- 19(א)(3) לחוק.

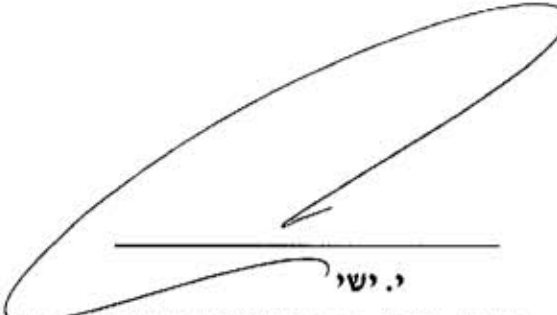
לעניין אמצעי המשמעת שיש לנקוט כנגד הנקבל, סברה הוועדה כי לא ניתן להסתפק בהתליית רישיונו של הנקבל, ואפילו לתקופה ממושכת, שכן אין מדובר כאן במעידה או במקרה חד פעמי של התרשלות, אלא בהתנהלות שיטתית אשר מקורה בהעדר כשירות מצד הנקבל לשמש כרופא וטרנר. הוועדה ציינה בהקשר זה, כי הנקבל העיד בפניה, כי הפסיק לבצע ניתוחים רק לאחר חקירתו במשטרה. הוזה אומר, שדבר מכל האירועים שאירעו עד לחקירתו במשטרה, לרבות העובדה שהוציא מכיסו ממון רב לפיצוי לקוחותיו שנפגעו, לא הביא את הנקבל, לכלל מסקנה לפיה אל לו לבצע ניתוחים נוספים בבעלי חיים.

עוד הביאה הוועדה בחשבון מסקנותיה את הודעת הנקבל במשטרה (ביום 20.6.2010), לפיה צבר עשר שנות ניסיון בהן ביצע ניתוחים לבד, באופן שלא ניתן היה לומר כי מדובר בטעויות של רופא בראשית דרכו, אשר ביצע מספר ניתוחים בטרם מילא את ההכשרות הנדרשות, אלא, בכשל מהותי, עמוק ומתמשך בשיקול הדעת ובתפיסת הנקבל ביחס ליכולותיו המקצועיות, ולכן הסיקה כי אין להסתפק בהתליית רישיונו של הנקבל לתקופה קצובה, שמא יישנו מקרי הרשלנות החמורים מצד הנקבל עם תום תקופת ההתליה.

הוועדה סברה, כי על אף שהנקבל מתוך רצון ליטול אחריות על מעשיו ולהביא לצמצום הנזקים להם גרם, שילם מכיסו ללקוחותיו כסף רב לצורך מימון אשפוז וטיפולים עבור בעלי החיים אשר טופלו על ידו ונפגעו ממנו וכי יש חשש כי ביטול רישיונו יפגע בפרנסתו בתחום הפיקוח הוטרנרי בחברת תנובה, אין בכך כדי להצדיק את המשך עיסוקו בתחום אשר אין הוא כשיר לו, ואשר המשך העיסוק בו עלול להסב נזקים וסבל לבעלי החיים בהם יטפל ולפיכך, המליצה להטיל על הנקבל אמצעי משמעת של ביטול הרישיון לעיסוק ברפואה וטרנרית.

אני מסכים לחלוטין עם מסקנות הוועדה, כי הנקבל נהג בדרך שאינה הולמת את מקצועו כרופא וטרנר וגילה הן חוסר יכולת והן רשלנות חמורה במילוי תפקידיו כרופא וטרנר.

אני מקבל אפוא, את המלצות הועדה וסבור כי אמצעי המשמעת עליו המליצה הוא הולם ומידתי
בנסיבות העניין החמורות ולפיכך, אני מבטל את רישיונו של הנקבל לעסוק ברפואה וטרינרית.

י. ישי

מנכ"ל משרד החקלאות ופיתוח הכפר

ניתן היום, 11-8-21